

Г О В О Р

ДРАЖИМИРА МАРУШИЋА, ПРЕДСЕДНИКА
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ НА СВЕЧАНОСТИ У
КОШТУНИЋИМА 28.ЈУНА 1998.ГОДИНЕ

Драги пријатељи,

Стицајем чудних историјских и судбинских околности са пуно муке настојимо да се технолошки примакнемо развијеном индустријском свету који у тој технолошкој трци више нема милости ни према себи, ни према другима.

Мало је при том оних, који су схватили да и исконска лепота ове регије здравих шума, њива и воћњака, здравих људи и дуге традиције, може бити својеврсна робна марка. Само је треба на прави начин наметнути тржишту и усадити у психологију пробирљивог светског потрошача.

Још је мање оних који су умели и могли да од једне такве идеје направе и корак више, онај важан корак који замишљено претвара у стварност. Управо тако данас доживљавам ову импресивну слику у Коштунићима, најпространијем селу општине Горњи Милановац.

Идеја директора Савезне дирекције за робни промет, генерала Јована Чековића, да Коштунићи постану прво еколошко село у Србији

је остварена. Он је мудро схватио да шума, извор, воћњак и њива и све што од њих дође и понесе заштитни етно-еколошки знак, може итекако успешно да се понуди светној пријаци.

Почело је пре пар година наизглед обичном изложбом женских рукотворина, а наставило се оснивањем посебног предузећа, отварањем фабрике домаће ракије из лампека и чистог јабуковог сирћета и ево, стигло се до етно-куће, хладњаче и сушаре, до једног компактног комплекса традиционалне архитектуре, произвођачких погона и својеврсне туристичке понуде у срцу Шумадије.

Добро замишљен и темељно изведен пројекат, тржишно заснован и маркетиншки занимљиво конципиран, имао је још једну врло важну претпоставку успешне реализације. Наиме, стратег овог пројекта се определио за родни крај, знајући добро компаративне предности не само свог села са четири речице подно Сувобора, већ и предности свих ових предела између Совобора, Маљена, Овчара и Рудника богатих исконском лепотом, колико и шљивом, јабуком или малином.

Шта се лепше могло догодити једној пространој, али ретко насељеној регији као што је наша него да се на овакав начин унесе нова

живост и мотивација, нова шанса за просперитет. Последњи пут се у овом крају тако нешто значајно догодило пре двадесетак година када је МК"Рудник" у Прањанима отворила једну од својих седам фабрика.

За општину Горњи Милановац и њено руководство, које уназад неколико година интензивно настоји да новим путевима водоводима, здравственим амбулантама реновирањем школа, ма колико ђака имале и другим садржајима стимулише сељака да остану на својој земљи, без које нема просперитета ни остатку Србије – ово је заиста подухват вредан не само похвала већ и захвалности. Јер, колико год да смо и овог пута у границама својих могућности настојали да помогнемо, чињеница је да ни овог еколошког села, ни ових малих фабрика великих могућности не би било без импозантних улагања "Југоимпорт" СДПР а велике упорности господина Чековића.

Тамо где се фабрика ослања на оно што сељак произведе, где има економског интереса да се његова производња додатно стимулише, да се обнове воћњаци и засади, подигну плантаже – извесно је и интензивнији развој читавог краја. Задовољство је утолико веће када се има на ум да ће сви ти производи, од свежег, сушеног

замрзнутог воћа, преко домаће ракије до рукотворина ткаља и везиља у свет одлазити са мотивима овог краја, носећи тако и препознатљив дух и менталитет нашег народа.

За Коштунићане и мештана околних села а богами и за целу општину, свакако је важно да ће овде бити доброг посла и нових радних места, кад тога има биће сигурно и више сватова и више деце и више смисла у свему што чинимо желећи добро родном крају и Србији.

У име Скупштине општине Горњи Милановац и своје лично још једном се захваљујем творцима првог еколошког села и свима вама који сте се одазвали позиву домаћина као први, па дакле и врло драги гости.

Господине Чековићу нека ово велико домаћинство за дуго година служи добру и просперитету нашег завичаја и целе Србије, нека суворорске падине буду благородне а њени становници здрави и задовољни.

Х В А Л А !